

A BÁTORÍTÓ MUNKATÁRSÁK

Kedves szavakkal örökítette meg a római börtönben szenvedő Pál apostol három munkatársa: Aristárkhos, Márk és Justus nevét. A Kolosséba írt levél idevonatkozó részét (4:10-11) két szép fordításban olvashatjuk. A Károli fordítás szerint „ők vigasztaltak engem!” Az új magyar fordításban „ők bátorítottak engem!” A két szó tartalmazza azt a görög szót, amit Pál használt. Pál munkatársai vigasztaltak és bátorítottak.

A vigasztalás a múlt szenvedéseire és sebére alkalmazott balzsam, a bátorítás egy jobb, szebb jövő munkálására nyújtott erő. Az apostolnak mindkét erősítő szövegre szüksége volt és megkapta a három munkatársától.

Békességért

*Adj, ó Uram lelkemnek végre békét,
ne szálljak perbe többé már veled,
végy fel a porból, hadd fogjam kezéd,
kínzott szívem irgalmas menedékét.*

*Adj, ó Uram szívembe tiszta hálát,
melyben minden bűn és salak kiég,
elszáll a füst, perzselő testiség
nem szennyezi a lélek szép világát.*

*Oltáromon szenteld meg a tüzet:
csak lélek-lánggal, égi fénnel égjen,
mint szép napod sugára fenn az égen,
vagy oltsd ki a füstös szövetnéket:*

*vigasztalannak és reménytelennek
így add meg a te békédet nekem,
hogy a halálban oldd fel életem,
ezzel jegyezz el és fogadj tiednek.*

Csomasz Tóth Kálmán

I.

Első gondolatunk a három munkatárs nevének a hangoztatásánál az, hogy Pál apostol az Úr áldott és szorgalmas szolgálja *megérdemelte* azt a támogatást, amit a három hű munkatársától kapott. Pál is csak „cserépedény” volt, de ez az edény drága, Isteni kincs tartalmazott. (II. Kor. 4:7)

A kincs, amit Isten az apostolba helyezett, tette érdemessé az Úr szenvedő szolgáját. A cserépedény nem sokat ér, de a három munkatárs az edényben levő kincset látta s ezért álltak a bebörtönzött apostol mellé. Kinézésre Pál apostol nem lehetett feltűnő szépség, de a nála levő drága kincs volt az az érték, amiért hűségesen szolgálta a három munkatárs.

A három hűséges, szolgáló férfiú is megérdemelte nevük megörökítését. Nem az ember Pált, hanem a mennyei kincset szolgálták. Nem bíráltak, nem okoltak, (ámbar az apostolban is találhattak volna hibát és gyengeséget) hanem mellé álltak és segítettek. Az Úr szolgáját az Urért szerették és támogatták. *Ha az Úr, a gazda, használja szolgáját, és a gyarló ember azt a szolgát kisebbíti vagy megveti, akkor Isten intézkedésében talál hibát.*

A három kiváló, Istent-tisztelő munkatárs mellett voltak akadémikusok és mindenképpen hibát találó, rosszindulatú „munkatársak” is. Ezek neveit is megörökítette Pál elrettentő például. Himenéus és Alexander (I. Tim. 1:20; II. Tim. 4:14) mint az Úr ügyére kárt okozó álszolgák lesznek mindörökké ismereteseek. Jó, ha a hívők vi-

gyáznak és meggondolják, hogy hova fog nevük kerülni.

II.

A második meggondolásra méltó dolog az, hogy *bármilyen hűséges, tehetséges és szorgalmas is az Úr szolgálja, segítsre és támogatásra szorul.* Izraelnek az amálekítákkal folytatott harcában ékes példát találunk arra, hogy a nagy embereket is segíteni kell. II. Mózes 17:12 helyén olvassuk, hogy az izraeliták harcoltak az amálekíták ellen és ameddig Mózes felemelte kezét, Izrael győzött. Amikor Mózes kezei „elnehezédének” és „leereszté” az amálekíták győztek. Ott volt azonban Áron és Húr és „tartják vala az ő (Mózes) kezeit.”

Az isteni erő kiadott Mózes kezeiből, de Áron és Húr segítségével épp olyan szükséges és hatásos volt, mint Mózes karjainak az emelvetartása. *A győzelmet jelentő felemelt karokat hárman tartották.*

Áron és Húr szolgálatával tanít. *Az Úr ügyében nincs jelentéktelen tett.* Az ő karjuk épp olyan fontos volt, mint Mózesé. Az Ószövetség, mint az Újszövetség példával oktat arra, hogy a bátorító, segítő munkatársak Isten előtt kedves szolgálatot végeznek.

III.

A harmadik gondolat az, hogy *Isten mindig kirendeli a segítő munkatársakat.* Kirendelte Pál esetében és kirendelte Mózes esetében. Az Úr gondoskodása bátorítja és erősíti az Ő munkáit. Sikeres missziómunkások sikerüket részben az őket támogató gyülekezeti előjáróknak és tagoknak köszönhetik. A támogatásban erő van, míg a bírálatban, kifogásokban

Published semi-monthly by the
Hungarian Baptist Union of America
2800 Fordham Rd. N.E., Palm Bay, FL 32905

Editor:

DR. BÉLA UDVARNOKI

609 Woodridge Dr., Murfreesboro, NC 27855
Tel.: (919) 398-4646

Contributing Editor:

REV. THEODORE BRETZ

508 Shroyer Road, Dayton, OH 45419
Tel.: (513) 298-9531

A szerkesztő bizottság tagjai:

**Bretz Tivadar, Háló Barnabás,
Kish Ernő**

Second Class Postage Paid and Entered at
Melbourne, FL and Additional Offices
SUBSCRIPTION FEE \$15.00 per year
Send subscription and change of address to
Hungarian Baptist Union of America
2800 Fordham Rd. N.E., Palm Bay, FL 32905
Tel.: (305) 723-3288

FONTOS!

Előfizetést, címváltozást kérjük küldeni
Hungarian Baptist Union of America
2800 Fordham Rd. N.E., Palm Bay, FL 32905
A változtatásra kérjük számítsanak 8 hetet.
Lapzárás ideje 30 nappal a megjelenés előtt
minden hónap elseje és tizenötödike. Sürgős
hírek a lap megjelenése előtt tíz nappal be-
küldhetők.

A szerkesztőség korrektúrája alapján készítette:
Classic Printing Corporation
9527 Madison Ave., Cleveland, Ohio 44102

SZÖVETSÉGI VEZETŐK CÍMTÁRA:

Elnök: REV. THEODOR BRETZ,
508 Shroyer Road, Dayton, OH 45419
Tel.: (513) 298-9531

Alelnök: MR. ERNEST J. KISH
1173 Scypher St. N.E., Palm Bay, FL 32905
Tel.: (305) 723-7727

Titkár: BARNABAS J. HALO
655 Park Ave., New York, N.Y. 10021
Tel.: (212) 744-4742

Pénztáros: LOUIS DRESCHER
2636 East 124th St., Cleveland, OH 44120
Tel.: (216) 231-0038

Misszió Bizottság elnöke:
REV. JOSEPH BOGAR
7852 Robinson Str., Allen Park, MI 48101
Tel.: (313) 928-6099

Pénzügyi Bizottság elnöke:
ELMER KISH
924 Congress Street Fairfield, CT 06430
Tel.: (203) 259-3276

Bethesda Otthon igazg.: ERNEST CZIRAKY
2800 Fordham Rd. N.E., Palm Bay, FL 32905
Tel.: (305) 723-3288

**Mindenek előtt,
mindenek felett
a lélekmentés az első.
Ez Krisztus parancsa,
ez a mi missziónk.**

erőtlenség és vereség. Támogatás hiányában a legjobb szándékú lelkipásztor munkája is sikertelen. Minden élénk, növekvő és békés gyülekezetben ott vannak a modern Áronok és Húrok, a vigasztalók, bátorítók és kar-emelők.

Sok küszködő gyülekezetben megtaláljuk a Himéneusokat és az Alexandereket. Ezek lelki szadisták, akik csak úgy nyernek kielégülést megtérten lelküknek, ha sikerrel támadhatják azokat, akik az Úr gyermekei között fáradoznak és szolgálnak. Pál apostol ezeket „átadta a sátánnak.” Nem tudjuk, miért írta így az apostol. Talán reménykedett, hogy ezek az emberek megmenthetők lesznek, de a sok csalódás és baj után, amit ezek az apostolnak szereztek, belátta, hogy a Himéneusok és Alexanderek a sátán kezében eszközök és mivel úgyis a sátán kiszolgálói, formálisan „átengedte” őket.

Amilyen szép és hasznos volt Arisztarkhus, Márk és Justus munkája, olyan szomorú és leverő Himéneus és Alexander tette.

Zavart okozó, bajt hozó, segíteni nem hajlandó gyülekezeti tagokat és előljárókat az Úr büntetése várja. A segítő, bátorító hívőket Isten már e földön kitünteti és az örökkévalóságban mint jámbor és hű szolgákat fogadja. U.

AZ ÚR OLTÁRA

American Hungarian Baptist Union Receipts for the month of May 1989

Home Mission

Bethesda Church, Palm Bay, FL \$ 150.00
Bethesda Retirement Home, Palm Bay, FL 2,450.00
High Street Church, New Brunswick, NJ 300.00
\$2,900.00

Literature

Anton Jacob, Sao Paulo, Brasil 100.00
Rose Panettiere, Mount Vernon, NJ 25.00
István Bereczky, Glendale, CA 20.00
Esther Carabales, Denver, CO 25.00
Maria Szerencs, New Brunswick, NJ 10.00
Mr. & Mrs. Imre Pass, Chateauquay, Can.
(Can.\$60.00) 49.50
Chestnut Street Church, Wadsworth, OH 50.00
\$279.50
Thank you for your faithful support.

Louis Drescher, treasurer

SZEMLE

A CHICAGÓI KIS MAGYAR baptista gyülekezet példát adó szeretettel meghívta konvenciónkát és nagy szorgalommal, valamint áldozattal elkészített mindent a magyar baptista testvérek fogadására. Ez a szeretetmunka több kedves tényre mutat. Rámutat arra, hogy a chicagói testvérek szeretik az Urat és értékelik a lelki közösséget. Rámutat arra is, hogy nagyrabecsülik a testvéri egységet, a magyar baptista szövetséget és annak munkás, szerves részesei kívánnak lenni.

A lelki egységnek ez a szeretete reményük szerint irányító és buzdító hatással lesz a konferencia tárgyalási menetére és szellemére. Nem az egyéni, vagy a csoportos érdek, hanem az egy Úr, a mi Istenünk ügye lesz szemünk előtt. Ha ezen a konvención az Úr ügyéért, magyar baptista misszióknak előmenetelért fogunk lelkesedni, akkor a chicagói testvérek szeretete és áldozatkészsége nem lesz hiábavaló.

KONVENCÍONK TÁRGYRENDJE, amint ez a június 1-i számban olvasható, azt mutatja, hogy az előadó testvérek beszédanyagukkal és jelenlétükkel az egység ügyét fogják szolgálni. Ez a konvenció azt a meggyőződésünket igazolja, hogy amerikai magyar baptista testvéreinkben meg van az akarat és óhaj az együttműködésre. Az utóbbi 10 évben változást láttunk az Egyesült Államokban és Kanadában működő magyar baptista gyülekezetek összetételében és a tagok számában. Erdélyi magyar testvéreink érkezésével gyülekezeteink tagsága kicserélődött és a taglétszám megnőtt. Erdélyből jött testvéreink csak hallomásból tudnak az 1979–80-as évek szövetségünkben történt fájdalmas eseményeiről. Nem kell küzdeniük a szomorú emlékekkel. Az egység útja előttük szabad. Szabad a régen itt élő testvérek előtt is.

Óhazában is nagy változást látunk a vallásos helyzetben. Hivatalos személyek hangoztatják, hogy a változó helyzetben az állam nem fog beleszólni a vallásfelekezetek ügyeibe. Ez azt je-

lenti, hogy a „beszélő” állami hivatalra nem lesz szükség. A hivatalos nyilatkozók az állam és a vallásfelekezetek közötti megváltozott viszonyra, mintha tőlünk vették volna a megújulásra szóló eszméiket. Úgy érezzük, hogy a megváltozott otthoni helyzet eltünteti itt is az egységrejutás akadályait. Az Úrra és az Ő ügyére nézünk és teljes erővel, szeretettel ezt az ügyet kívánjuk szolgálni.

AZ EZÉVI KONFERENCIA REMÉNYÜNK szerint arról lesz emlékeztetés, hogy itt egyek voltunk formai, szervezeti egység nélkül. Ezen az összefüggésen a valódi, szívbeli egységet érezni fogjuk. Ilyen lelkiület megnyilvánulása után a formai és szervezeti egységet logikusnak és természetesnek vesszük. Lelki közösségünk tagjai, minden magyar baptista testvér az Egyesült Államokban és Kanadában, várakozva, reménykedve kész az igazi testvéri és szervezeti egységre. Jóakarátú, az Úr ügyét szerető testvéreinktől halljuk az kérdést: miért van szükség két szervezetre? Ki akadályozza az egységet? Ezek a kérdések igazolják, hogy testvéreink az egység hívei.

Nem vonakodunk megismételni többszöri kérés felhívásunkat: Az Urért, misszióknak jó hírnevének a helyreállításáért, a testvéri szeretet gyakorlásáért hozzuk létre a teljes egységet. Hívjuk és buzdítjuk a hivatalosan még nem velünk levő testvéreket, jöjjenek haza, testvéri szeretettel várjuk őket.

Koronázzuk meg a chicagói konvenciót és tegyük meg azt, amire az Úr Jézus tanított, ami hívő lelkünk óhaja és ami lelki felvilágosodottságunkhoz illik: Határozzuk el, hogy elég volt a jószándékú beszédekből, itt az ideje, hogy tettekkel bizonyítsuk őszinte békevágyunkat és így dicsőítsük Istent. Erős akarattal, Krisztus követőéhez méltóan határozzuk el, hogy mostantól fogva egymás iránti megbecsülésben, szeretetben és Krisztus szolgálatában szervezetiesen is egyek leszünk.

Krisztus magasztalása, Krisztus parancsának a teljesítése legyen a legfőbb feladatunk.

A vétkezés emberi, de a bűnbenmaradás sátáni. Chrysostom

TELJES BÉKE

Ésaiás 26:3

Ma magamról szeretnék írni. 1970. június elején egy kis tumor felfedezése után orvoshoz mentem. Három orvos megállapítása szerint műtetre volt szükségem. Előre megmondták, hogy még az altató hatása tart, laboratóriumi vizsgálattal megállapítják a tumor jellegét. Amennyiben rosszindulatú lenne, akkor azonnal komoly műtétet végeznek.

A műtétől nem féltem, de az a gondolat riasztó volt számomra, hogy amikor elalszom, nem tudom, hogy mire ébredek fel.

Két hétig keményen gyöttrődtem magamban és erőért imádkoztam. Közben az Úr Lelke a Róma 8:28-ra hívta fel figyelmemet, mely szerint ez az élmény is javamra lesz.

A második hét végén háziorvosom már türelmetlen lett, kórházi ágyat biztosított számomra és kitűzte a műtét dátumát.

De mielőtt bevonultam volna a kórházba, gyülekezetünkben volt egy házi-imaóra, ahol mindenki imádkozott értem. Ez bátorító volt számomra. Majd egy este férjem meghívott egy sétára s az úton gyengéden azzal vigasztalt, hogy ő mindig szeretni fog. Akkor is, ha ép testben maradok és akkor is, ha megcsonkítanak. Szavai gyógyírként hatottak. Vasárnap délután egy testvérem azzal az igével biztatott a gyülekezetben, hogy „Az Úr közel”. Azaz, kéznél van még akkor is, amikor én nem tudok magamról, s az orvosok dolgoznak. Hisz mindenkor gyermekeivel és gyermekeiben van. Ennél közelebb már nem is lehet! Egy tertvérnő így szólt: „Imádkozunk és minden rendben lesz!” Éreztem, hogy jóindulatból beszél, mivel komoly imaélete van. Ezek is segítettek.

Vasárnap délután bementem a kórházba. S csodák csodájára, ekkorra már teljes béke hatott át. És. 26:3 üzenete vált valóra, hogy „Kinek szíve reád támaszkodik (Istenre), megőrzöd azt teljes békében, mivel tebenned bízunk”. Sőt nem csak béke, hanem öröm és hála is áthatotta szívem.

Békém, örömem és hálám a következő okokból eredt:

1. Jól esett testvéreim imatámogatása, férjem gondoskodó szeretete, és gyermekeim felelősségvállalása.

2. Nyugalmat adott az a tudat, hogy — bár nem halni készültem — mégis arra is „kész” voltam, mivel volt előre elkészített helyem a menyekben. U.i. Jézus megbocsájtotta bűnemet, szívembe költözött és örök üdvöt ajándékozott nekem.

3. Biztonságot nyújtott az a tudat, hogy gyermekeink már elfogadták az Úr Jézust, s így az ő örökkévaló jövőjük is biztosítva volt.

A fenti tények által Krisztus rám árasztotta az **Ő békéjét**, mely körülményektől független béke volt!

Hétfő reggel műtét előtt gyorsan felnyitva Bibliám, a következő aláhúzott vers-részletre esett tekintetem: „...Minden kételkedés nélkül menj el övelük” és a „...názáreti ... meggyógyítván mindeneket...” Nem szokásom ilyen szisztéma szerint olvasni a Bibliát, s a részletek (az Ap.Csel.-ből) nem is ilyen esetre szóltak, de engem mégis megerősítettek.

Még be sem csuktam Bibliám, mire jöttek értem. Aztán beszállítottak a műtőbe, ahol vénába altattak. Oly hirtelen elaludtam, hogy amikor felébresztettek, azt hittem, hogy még el sem aludtam. Elképzelhető, hogy mennyire örültem, amikor közölték velem, hogy már túl estem a műtéten, s hogy a tumor jóindulatú volta miatt ép testben maradtam.

A következő napok lábadozással teltek. Már pénteken haza is engedtek. Otthon meg szép virágcsokor, rend és vacsora várt s a család apraja és nagya továbbra is ápolta. Aztán lassanként kialakultak a próbámból eredő áldások. Isten valóban mindent **javunkra fordított**, úgyhogy ma már semmivel sem cserélném fel élményemet.

De miért osztottam meg ezt az eseményt? Két okból. Elsősorban azért, mert bizonyára lesznek közöttetek olyanok, akik épp most **melldük** gyanúval műtét előtt állnak és gyöttrődnek. Szeretnék azzal biztatni, hogy **van lehetőség a teljes megnyugvásra és békére!** Hogyan? Az említett lépé-

sek következtében: a) Krisztus befogadása, tőle nyert bűnbocsánat és üdvösség által. Mert ebben a tudatban a túlvilági élet már nem retteg. b) Bibliaolvasás által. Mert belőle személyesen szól hozzánk és biztat Atyánk. c) Állandó ima által. Mert ezáltal teljesen rábízhatjuk jövőnket Istenre. d) Mások közbenjáró imájának igénylése által. Csodásan nyugtató, amikor fülünk hallatára esedeznek értünk. e) Családi ügyek (gyermekek üdve, jövője, vagy félreértések) rendezése által. Mert ez is lecsillapít.

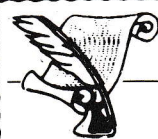
Másodsorban meg azért osztottam meg ezen élményemet, mert szeretném belevésni azok szívébe, akiknek családjában épp most van egy **mellrák gyanús beteg, hogy nagy szükség van rátok!!! Különösen, ha férjei vagytok a szenvedőknek!**

Ennélfogva kérve-kérlek, hogy álljatok mellé szenvedő feleség vagy szeretetteknek! Higgyétek el: **a mellrákosok műtét előtt óriási lelki kínokat szenvednek!** Ezért imádkozzatok velük és értük hangosan. Biztosítsátok őket hűségetek és forró szeretetek felől gyakran. Mondjátok: számomra ugyanolyan drága leszel, mint most! Továbbá figyelemmel hallgassátok meg őket. Ne kicsinyeljétek le élményüket. Engedjétek, hogy kipanaszkodják magukat, átgondolják jövőjüket, és ezek által lassan lecsillapodjanak. Mert le fognak csillapodni, ha van Istenhitük és lelki-testi támogatójuk!

Két héttel ezelőtt két mellrák következtében megcsónkított hölgyet láttam férjükkal a televízió. Ezek azok közé tartoztak, akiknek mellét le is kellett venni. Ők is arról szóltak, hogy férjük támogatása, hűsége és szeretete volt legfőbb nyugtatójuk és gyógyszerük. A férjek meg azt vallották, hogy mivel műtét előtt már nagyon szerették egymást és boldog házasságot éltek, a feleség megcsónkítása szerelmüket semmivel sem csökkentette. Sőt még boldogabb lett házasságuk, mert együtt szenvedtek.

Minden mellrák-gyanús vagy beteg feleség számára van lehetőség a teljes békére! Tegyétek meg mindazt, ami által Istenünk rátok árasztja békéjét.

Mátrai Mihályné

NŐK ROVATA

Rovatvezető: **DR. UDVARNOKI BÉLÁNÉ**
609 Woodridge Drive, Murfreesboro, NC 27855

Every Day is Mother's Day

I am aware that this year Mother's Day celebration was on Sunday, May 14. And this article should have come in the first of May issue of the *Gospel Messenger*. The reason for its late appearance is that I did not give much thought as to the significance of Mother's Day celebration until the Day arrived, May 14.

But since the true popular saying that "Every day is Mother's Day", I feel this is still timely. So I am emboldened to put on paper my observations about mothers.

The first one whom I can think of is my mother. How true it was for her that every day was her day. She had fourteen children, seven girls and seven boys. I was the lucky thirteenth on the roll. All have passed away except me who now can write about our mother.

We read in the book of Exodus in the Ten Commandments: „Six days shalt thou labour, but the seventh is the sabbath of the Lord thy God: in it thou shalt not do any work...”

I can attest that my mother *did not* keep this part of the Ten Commandments. Sunday was her busiest day. We all went to church every Lord's Day rain or shine. Any mother with 2 or 3 children knows what it means to prepare the children — to dress in their Sunday-best — to be in time at the church.

But in our family there were 14 of us children. Together with father and mother 16 people had to be ready! Breakfast had to be prepared although the older sisters helped. One of them was the biscuit maker. Without hot biscuit at breakfast time we would not think that the day started right.

She made about 90-100, and my brothers with their tremendous appetites saw to it that there were no "leftovers". The only time they „suffered” loss of appetite was after they had consumed 4 or 5 good sized hot biscuits.

By about 9:30 we were ready to leave for the small country church.

The day of labor for her, however, was not over as we returned from the church. The „Sunday-noon” with its Sunday dinner was still ahead of us. Mother hardly could change her holiday dress and wash her hands, had to start the preparation for the meal. She did not do all the cooking herself, but she had to supervise the older girls and boys in their various chores, making fires, bringing in water, cleaning the chickens. Chicken was always of the Sunday menu. The more correct description would be „chickens were”. For 16 of us and usually two or three guests, several fowls had to lay down their lives. Even so some of us did not get the choice piece. One brother said with humor, „I got grown before I knew a chicken had anything but wings”!

All their work was made under the commanding eyes and activity of our mother. That part of the Ten Commandments: „Remember the Sabbath day do keep it holy ... in it thou shalt not do any work...” was not kept literally by our mother and millions of other Christian mothers.

Did my mother break God's law? No, she was doing something sacred that was in conformity with the solemnity of the Lord's day. Going to and coming from the House of God was the main cause of all the Sunday extra work. *It was a holy deed on the holy day.*

There is a unique chapter in the Bible which comes to my mind about mothers. (Proverbs 31) In that chapter we see the scriptural picture of the ideal woman. This woman worked, cared every day.

I do not think that any woman could reach the perfectness of this ideal woman. But I am glad that the picture is before us, and many saintly women are approaching the excellence of that „select lady”.

I also thank God that there is such

a chapter in the Holy Scripture. This is God's elevation of womanhood. God in His Words recognized woman's in the life history of humanity is equal to man. Mothers are the firm foundation upon which the family is existing. And family is that unit out of which a healthy society is built. The mother's virtue is the guarding force of a moral society. Her wisdom is the guarantee of the proper education of children. She is the one usually who instills the fear of the Lord in her children.

I am happy and I feel elated that there is such a beautiful chapter in the Bible about mothers. And with gratitude in my heart I can attest that my mother evidently kept before her eyes that Biblical ideal mother. She did not reach the height of this picture but she approached it day by day. She was our ideal woman.

Mothers are the most wonderful of God's creation.

Ruby Udvarnoki

A FÉRFISZÖVETSÉG ROVATA

Rovatvezető: Marosi Béla
132985 Charmwood Oval, Solon, OH 44149
Elnök: Novák László
Alelnök: Tóth György
Pénztáros—jegyző: Panta István

Még nem késő...

Férfi testvéreim! Ezévi konvenciónkát július 14—16-án tartjuk Chicagóban. „Még nem késő” az idő arra, munkátokat úgy intézzétek, hogy a Konvención részt vehessetek.

Komoly felhívással szólok hozzátok, mivel az Amerikai Magyar Baptista Szövetség gyűlését ez évben fontosabbnak tartom, mint bármelyiket az elmúlt tíz év alatt. Sokat ígér ez az összejövetel, különösen az egységre vágyakozók részére. Elég volt a kérdezgetésekben: miért nincs egység? Mikor lesz béke? Jöjjetek el és segítsetek az egység létrehozásában.

A július 14-i, péntek délutáni férfi gyűlésen komoly megbeszélést fogunk tartani az egység ügyében, és fontos határozatokat hozhatunk. Újult fogadást kell tennünk az Úrnak és erős elhatározással végezni kell azt, amit Krisztus elvár tőlünk.

Az Úr Jézus parancsa, hogy „Tegyetek tanítványokká minden népeket” (Máté 28:19) minden mai tanítványnak szól. Ta-

nítványságunkat azzal bizonyítjuk, hogy az Úr parancsát teljesítjük.

Épületes lenne, ha a férfiak gyűlésén elhangzana több rövid felszólalás az Amerikai Magyar Baptista Szövetség történetéről. Egy időben 48 magyar baptista gyülekezet működött Amerikában. Ez a szám negyedére, vagy ötödére csökkent. Mi történt a gyülekezetekkel? És mit tehetünk a jelen időben, hogy megmaradt gyülekezteinket megtartsuk?

Ha van ezekre a kérdésekre komoly válaszotok, jertek el a konvencióra és imádságos lélekkel tárgyaljuk meg magyar munkánk súlyos problémáit.

Aki nem tud eljönni a chicagói gyűlésre, de van jó gondolata Szövetségünk egységére és fejlődésére nézve, szíveskedjék levélben, vagy telefonon közölni velem észrevételeit.

Hiszem, hogy az Úr velünk lesz és megáld!

Testvéretek az Úrban: **Novák László**
(121 Adams Rd., Londonderry, NH 03053, Tel.: (603) 432-8539)

A Szentlélek titka

Tudományos előadás volt a fényről és világosságról. Az előadó bemutatta a legújabb kutatások eredményeit. Az előadást feszült figyelemmel hallgattuk, de csalódás ért, amikor az előadó így fejezte be mondanivalóját: „Minél előbbre jutunk a természet megismerésében, annál rejtélyesebb és titokzatosabb előttünk. Még ma sem tudjuk, hogy tulajdonképpen mi az elektromosság. Dolgozunk ugyan vele, telefonálunk, táviratozunk, világítunk és gyógyítunk elektromossággal, de valójában senki sem tudja megmondani, milyen erőkkal van dolgunk...”

Vajon nem hasonló a helyzet, amikor a Szentlélekről van szó? Csak működéséből tudunk róla: meggyőző minket a bűnről. Elvezet az igazságra. Megnyitja tekintetünket, hogy lássuk Krisztust, az Urat. Az Istenből való új élet gyümölcseit termi meg bennünk testvérként köt össze embereket, akik addig idegenek, sőt talán egymás ellenségei voltak.

Mindez a Szentlélek erőteljes működése, de lényegéről és nevééről csak annyit tudunk, hogy **szent**.

*A csüggedőnek mindig rossz napja van,
a jókedvűnek pedig mindig ünnepe.*

Példabeszédek 15:15

A CHICAGÓI KONVENCIO

1989. július 14—16.

4010 North Lawler Ave. és 5040 West Irving Park Rd. sarkán
Chicago, Illinois 60641

— A Román Baptista Gyülekezet helyisége —

A rendező bizottság: **Lőrincz István** — lelkipásztor
Cseh István — jelentkezés
Bálint Ferenc — szállítás Tel. (312) 539-4554
Kulcsár Attila — szállítás Tel. (312) 267-5749
Szabó István — információ Tel. (312) 545-0898

A chicagói magyar baptista misszió szeretettel látja szállásra vendégül mindazokat a magyar baptista testvéreket, akik nem képesek a motel díjakat megfizetni. A misszió különösen az Amerikába nem rég érkezett testvérekre gondol. Jelentkezéseket kérjük a fent nevezett testvérek címére küldeni. (Lásd az imaház címét.)

A résztvevés, valamint az étkezés (ebéd és vacsora) ingyenes a konvenció ideje alatt.

Motelekben szállásolók részére közöljük a következő motelek címét:
EDEN'S Motel (44 szoba) 4020 N. Cicero Ave., Tel. (312) 725-4500.

Szoba árak naponként 35-38 dollár.

L.P. Motel (26 szoba) 4605 N. Harlem Ave., Tel. (312) 457-0600

Szoba árak naponként 33-43 dollár.

HOWARD JOHNSON Motel 8201 W. Higgins Rd. Tel. (312) 693-2323

Szoba árak naponként 1-4 személyig 50 dollár.

A szállóhelyek 3-5 mérföld távolságra vannak a konvenció helyétől.

Kinyíltak az ajtók

A Békehírnök május 7-i száma első oldalán „Új korszak köszöntött ránk” kezdésű cikk jelent meg G. S. (A szerkesztő, Gerzsenyi Sándor) tollából.

Ilyen cikk eddig még nem látott napvilágot a Békehírnök 83 megjelenési éve alatt. Örvendetes, szemfelnyitó és egyben döbbenetes ez a cikk. Örvendetes, mivel szeretett óhazai testvéreinkre feljött a szabadság derűs hajnala. Ilyen cikk megjelenése azt jelzi, hogy baptista testvéreinknek most az „új korszakban” lehetőség nyílt arra, hogy az ajtó, ablak kinyílásával miszsió szervezetük áporodott levegőjét friss, dús lelki-oxigénnel váltsák fel. A beszüremelő világosságnál látható lett, mi minden lim-lom és a cikk szerint szenny, halmozódott fel Sionban.

Hogy ilyen cikket közölni lehetett, az arra mutat, hogy az állam máris beváltotta ígéretét: nem szól bele a vallásfelekezetek dolgaiba. Azt nem tudjuk, hogy a szerkesztő megtárgyalta-e a cikk tartalmát a baptista közönség vezetőivel? Hogy az óhazai és külföldi „társutas” testvéreink csalódva érzik-e magukat és el fogják-e ítélni a Békehírnököt új, szabad és igaz hangja miatt, azt sem tudjuk. Azt azonban gyanítjuk, hogy egyesek, akiknek a volt „status quo” jól bevált, nem fogják hallgatólagosan, ellenakció nélkül tudomásul venni a cikk súlyos megállapításait.

A kívülálló meglepődve és megdöbbenve jönnek rá, hogy bent nem minden van úgy, amint az ajtón belül állók hangoztatták. De most beszéljen a cikk, amiből részleteket idézünk. A cikk bibliai idézetekkel kezdődik, amelyekből az egyik Nehémiás könyvéből vett. (2:17) „Magatok is látjátok, hogy milyen bajban vagyunk: Jeruzsálem rommá lett és kapui tűzben égtek el. Jöjjetek, építsük fel Jeruzsálem várfalát.”

„Hogy az Úr újat kezdessen velünk, egészen meg kell szabadulnunk: egyé-

nileg minden felismert bűntől, gyülekezeti minden szeretetlenségtől, versengéstől, gyűlöletől, tétlenségtől, pótcselekvésektől. Múltbeli tapasztalataink alapján most arra a felismerésre juthatunk, hogy a kóros társadalmi jelenségek előbb-utóbb a gyülekezetekben is teret hódítanak és rombolni kezdenek.

Ilyenek napjainkban: A vezetés kiszajátítása, személyi kultusz, egyéni diktatúra, klikkek zsarnokoskodása. Rossz pénzgazdálkodás; fennem hangoztatott autonómia, ugyanakkor állandó ráutaltság a külső anyagi támogatásra. Káros szenvedélyek belopódzása a gyülekezetekbe: számosan rendszeresen alkoholizálnak, sok fiatalunk rászokik a dohányzásra, nincsenek tilalmak a világias szórakozások ellen. Elfogadottá kezd lenni a házasság előtti vagy a házasságon kívüli szexuális élet. Tisztátalan pénzforrásokból bátran merítenek sokan, hogy mások rovására talán, de előnyösebb anyagi pozícióba jussanak.

Amíg gyülekezeteink nem szabadulnak meg ezektől a terhektől, nem lesz kibontakozás, nem lesz megújulás, nem lesznek megtérések, nem lesz áldott jövőnk!”

„Sorra kinyílnak az ajtók a missziózás felé. Amit a múltban elvettek tőlünk, vagy amiről magunk is lemondtunk, azokat most újra kezdhettük. Ha nem járt el fölöttünk az idő, használnjuk ismét a régi módszereket.”

A bátorhangú, őszinte írásért örömmel köszöntjük a most már újból független Békehírnök lapársunkat és szerkesztőjét, Gerzsenyi Sándort.

Változás az Egyházügyi Hivatalban

Óhazai lapok jelentik, hogy Miklós Imre államtitkárt, az Egyházügyi Hivatal elnökét nyugdíjazták. Helyébe Dr. Sarkadi Nagy Barna elnökhelyettes lép.

„A Magyar Távirati Iroda Miklós távozását az egyházzal szembeni politika gyökeres változásaként jellemezte. Az új politika az egyház ügyeinek diktálása helyett (kihangsúlyozás a miénk) a politikai és szociális együttműködés politikája.”

Dr. Sarkadi, hivatalba lépése után egyik nyilatkozatában azt mondta: „A mostani változások lényege, hogy az egyházi élet szabályozásának valamennyi területéről kivonul az állam és így módon válik teljessé az állam és az egyházak szétválása.”

Idetartozik az a hír is, hogy a Szabadegyházak Tanácsa szétesésben van. Az adventisták már kiléptek a szervezetből. A baptistákat (a Békehírnök szerint) is foglalkoztatja a kérdés, hogy kilépjenek-e, vagy nem. Az ősz folyamán lesz döntés ebben az ügyben. A Szabadegyházak Tanácsa volt eddig az Egyházügyi Hivatal végrehajtó szerve.

(Évek óta közöltük többszörösen, hogy az Egyházügyi Hivatal diktálja az otthoni felekezetek ügyeit. Ezért a rendszerhez hű otthoniak és a rendszert kiszolgáló itteni személyek erősen bírálták lapunkat és a szerkesztőt. Az óhazai régebbi helyzetet pártoló egyik atyafi marxi finomsággal azt írta a szerkesztőnek: „A testvér olyasmiről ír, amihez nem tetszik érteni.”)

Figyelmeztetés

Ki kéne immár mondani:
hogy Krisztus nélkül nem lehet
felépíteni új világot,
s a jót akaró igyekezet
is csődöt mond végül, ha majd
vihar jó s az épületet
minden égtáj felől körül
fujják a dühöngő szelek.
Akkor látszik meg igazán,
hogy milyen gyöngye az alap
a különben megbámulni
méltó nagy épület alatt.
Mert addig állnak a falak,
és addig nem lesz semmi baj,
amíg szélcsend lesz s nem támad
a világra egy új vihar.
Bizony ki kéne mondani:
hogy Krisztus nélkül nem lehet
építeni minden vihart
kiálló új épületet!
Ha nem az Ő igazsága
lesz alatta a fő alap:
akkor bizony, ha vihar jó,
ledőlnek a csodás falak...

Nádudvari Nagy János

Mi a szabadság? Helyes meghatározásban általános engedély a jó tettek-re.
H. Coleridge

BIBLIA MAGYARÁZÓ

1989. július 16.

„Isten elhívja Gedeont”

Bírák 6:11-16, 25-29, 32

A tanulság a mai leckében az, hogy, ha mi engedjük, Isten segít legyőzni hiányosságainkat. Gedeon talán legjobban ismert a bírák között. Az ő idejében is „az Izráel népe azt tette, amit rossznak tartott az Úr”. Isten a Midiánitákat bocsájtotta reájok. Ezek nem háborúztak, hanem tevéen járó rablók voltak. Aratás és cséplés idején gyorsan beszaladtak és elloptak mindent, amit tudtak az Izráelitáktól. Amit nem bírtak elvinni, azt megégették. Nagy lett a nyomorúság, mert még élelmet sem hagytak az Izráelitáknak.

1. Gedeon búzát csépel a présházban. v. 11. Rendes körülmények között a cséplést egy magaslaton végezték, ahol a szél elfújhatta a polyvát. Gedeon egy épületben elbújva csépelte, hogy a Midiániták meg ne lássák. Ez megnehezítette és meghosszabbította a munkát, mert kézzel kellett elválasztani a búzát a polyvától.

2. Az Úr küldötte megjelent Gedeonnak. v. 12-13. „Az Úr veled van erős vitéz”. Így köszöntette az angyal Gedeont. Gedeon nem úgy érezte magát mint „erős vitéz”. Azt sem bírta elhinni, hogy „az Úr vele van.” Jön a kérdés: „ha az Úr velünk van, akkor miért?... Van közöttünk, aki nem kérdezte valaha ezt? Foglalkozzunk ezzel és próbáljunk feleletet találni Gedeon kérdésére.

3. Gedeon csupán az ő hiányosságait látja. v. 14-15. Itt már az Úr beszél Gedeonnal, nem az angyal. Azt ígérte neki, hogy vele lesz és az Úr segítségével megveri Midiánt mintha csak egy ember volna. Most is igaz az, hogy egy egyén az Úrral erősebb, mint egy egész nemzet az Úr nélkül.

4. A bálványimádás Gedeon otthonában. v. 25-29. Az ő apja Jóás oltárt épített Baálnak és a család azt imádta. Lehet, hogy együtt imádták az Úrral. Mielőtt Isten munkálkodhatott Gedeonon keresztül, a bálványt le kellett

rontani és Istent tisztelni. Nem volt könnyű Gedeonnak lebontani az apja imádkozó helyét, de megtette egy éjjel, és épített oltárt Istennek és tett rá áldozatot. Dicséretet érdemel Jóás, hogy fia mellé állt és nem a Baál és a falu emberei mellé. Azt mondták, hogy ha Baál isten, akkor védje meg magát. Gedeont elnevezték Jerubbaálnak, amit azt jelenti „pereljen vele a Baál”. A következő szövegekben mind a két név használva van. Tartasuk szem előtt, hogy Gedeon és Jerubbaal egy ember. Isten többet látott Gedeonban mint Gedeon látott önmagában. Ha mi is a mi gyengeségeinket, hiányosságainkat nézzük, elcsüggedünk és azt kérdezzük, hogy miért van ez vagy az, és miért én? De ha elhisszük, hogy Isten velünk van minden körülményben, akkor minden lehetséges lesz nekünk.

*

Aranymondattal: Bírák 6:12.

*

Napi áhítat:

Júl. 10. H. Bírák 6:1-6

Júl. 11. K. Bírák 7-11.

Júl. 12. Sz. Bírák 6:12-18

Júl. 13. Cs. Bírák 6:19-24

Júl. 14. P. Bírák 6:25-32

Júl. 15. Sz. Bírák 6:36-40

Júl. 16. V. Ésaías 35:1-10

1989. július 23.

„ISTEN A SZABADÍTÓ”

Bírák 7:2-7, 19-20

Negyven esztendővel ezelőtt Debóra és Bára meg szabadították az Izráelitákat a kánaáni ellenségtől. Múlt vasárnap láttuk, hogy Isten reájok bocsájtotta a midiánitákat, mert ismét gonoszul éltek. Ez az ellenség elrabolt tőlük mindent, ami szükséges volt a mindennapi élethez. De valójában az Izraeliták legártalmasabb ellensége nem kívül volt, hanem belől. A nép bálványimádása, az Istenről való elfelejtkezés hozta reájok a szenvedést és a büntetést. Ez történik ma saját országunkban. Billió dollárokat költünk gyilkoló eszközök készítésére, amelyekkel próbáljuk magunkat védeni, ha esetleg valaki kívülről megtámad. Amíg ezt csináljuk, nem vesszük figyelembe, hogy belül az erkölcstelenség, hamisság, képmutatás stb. mint a rák

betegség emészt meg minket. Mielőtt bárkit elítélünk, gondoljunk Jézus szavaira: „... ha meg nem tértek, mindnyájan hasonlóképpen vesztek el.”

I. Készülés a harcra. (1-3) Gedeon gyűjtött maga mellé 32 ezer katonát. Az Úr nem ilyesmire gondolt, mikor megígérte Gedeonnak, hogy vele lesz. Ennyi katona legyőzhetett volna egy nagy sereget Isten segítségével nélkül is. Isten nem akarta, hogy azt gondolják, emberi erő győzött és lecsökkentette a csoportot 10 ezerre.

II. Még ez a nép is sok, mondja az Úr. (4-6) Mi egész életünkben a többet, nagyobb, erősebbet, gyorsabbat keressük. Nagy gyülekezetet szeretnénk. Azt gondoljuk, hogy a kicsitől még az Úr sem vár sokat és nem sokat teszünk. Mi most egy 1800 tagú gyülekezetnek vagyunk tagjai. Azt látjuk, hogy a problémák ugyan azok, amik voltak a kisebb gyülekezetben, csak nagyobb mértékben. Az Úr előtt nem a mennyiség, hanem a minőség számít. Ezért lecsökkentette a Gedeon katonáit háromszázra.

III. A választottak. (v. 7.) A 10 ezer szomszagos katonát Gedeon levezette a vízhez. Előttök látható volt az ellenség. 9700 katona letérdepelt a víz mellé, szemeit levette az ellenségről és úgy ivott. Háromszáz katona állva maradt és kezével vett fel vizet és úgy szűrte, szemeiket az ellenségen tartották. Példa volt a kutya, ami szaladva kap fel vizet a nyelvével, ha valamit kerget. A 300 katona nem a saját kényelmét kereste, hanem feladata véghezvitelét. A nagy gyülekezet, amelyet az Úr használhat, az ahol a tagok éberek, áldozat készek, nem a saját kényelmüket és akaratukat keresik, hanem készek ha kell önmagukat feláldozni a közös célért. Valaki azt mondta, hogy „kis gyülekezet nincs, csak kis nép.”

IV. A győzelem. (v. 19-20) Mikor a midiániták meghallották a kürtök hangját, az összetört cserépedények zaját és a kiáltást, hogy „az Úrért és Gedeonért”, azt gondolták, hogy nem háromszáz, hanem háromszáz ezer katona támadja őket. Azt gondolták, hogy az ellenség már közöttük van és kezdték egymást ölni. A tény az, hogy az Úr hozta létre a győzelmet különböző eszközöket használva. Szüksége

POSTMASTER: Send Form 3579 to
Hungarian Baptist Union of America
2800 Fordham Rd., N.E. Palm Bay, Fla. 32905

van reánk, tehetségeinkre, időnkre, pénzünkre, mindenünkre. Végül Isten győzni fog. Legyünk az Ő győztes katonái között.

*

Aranymondattal: Bírák 7:9.

*

Napi áhítat:

Júl. 17. H. V. Mózes 8:11-20

Júl. 18. K. Bírák 7:1-8

Júl. 19. Sz. V. Mózes 7:1-8

Júl. 20. Cs. Bírák 7:9-18

Júl. 21. P. I. Kor. 14:8-12

Júl. 22. Sz. Bírák 7:19-25

Júl. 23. V. Zsoltár 98

1989. július 30.

**„Aki felmagasztalja magát,
megaláztatik”**

Bírák 9:1-2, 4-15

Mikor Gedeon meghalt, az Izráeliták ismét vezető nélkül maradtak. Gedeon nem fogadta el a királyságot és azt sem akarta, hogy gyermekei uralkodók legyenek. „Az Úr uralkodjon rajtatok” mondta a népnek. 8:22-23. Gedeonnak volt 70 fia. A sok feleségei között volt egy kánaánita nő. Ez szülte Abiméleket, akiről a mai leckénk szól.

I. Abimélek gonosz terve. (v. 1-2) Gedeon tévedt, mikor azt gondolta, hogy gyermekei sem akarnak uralkodók lenni. Abiméleknek tervei voltak önmagát királlyá tenni. Elment az anyja rokonaihoz és ott szerzett követőket. Miért legyen 70 uralkodótok, gondolva a testvéreire, én a rokonotok vagyok. A népnek szívét magafelé fordította és a gonosz terv útban volt a megvalósulás felé.

II. Abimélek gonosz cselekedete és győzelme. (v. 3-6) A sikembeli rokonai adtak Abiméleknek pénzt a Baál-berit templomából. Ebből fogadott haszon-talan és hitvány embereket. Ezekkel elment Ofrába az apja házához és meggyilkolta 70 testvéreit egy kövön. De a legkisebb, Jótám, elbújt és így megmenekült. Ezután Abimélek azt gondolta, hogy terve és vágya megva-

lósult, mert a Sikem polgárai királlyá tették. Érdemes megfigyelni az író pontosságát, amint leírta, hogy ez hol történt meg.

III. Jótám és az Ő példázata. (v. 7-15). Mikor Jótám az Abimélek legkisebb testvére megtudta, hogy mi történt, elment Sikembe és egy magaslatról mindenki hallatára elmondta a példabeszédet, amely itt megvan örökítve részünkre is. Jótám egyszerűen kijelenthette volna, hogy Abimélek egy semmirevaló, haszontalan, teljesen érdemtelen egyén, aki nem királynak való. De a példabeszéde által sokkal erősebben és világosabban adta elő azt a ténytet. Figyeljük meg Nátán példázatát Dávid ellen. II. Sámuel 12:1-7. A példázat ott is nagy hatást gyakorolt. A prédikációban is a példázat, ha alkalmas és jól van használva, olyan mint az ablak a házban. A Jótám példájában a fák azokat a fákat kérték, hogy uralkodjanak rajtuk, amelyek a legjobb gyümölcsöt teremték. Azoknak sokkal fontosabb tenni-

valójuk volt, mint a királyság. A tuskébokor nem való semmire, csak tűzre és képes mást is megégetni. Ilyen volt Abimélek. Ő mondta, hogy „jerte húzódjatok árnyékomba”. Ígérete nem bírja betölteni. A példázat magyarázata v. 16-21.

III. Jótám példázata (vagy próféciája) beteljesül. Jótám ismét elbújt, mert félt testvérétől Abimélektől. Abimélek három esztendeig uralkodott, de a büntetés utolérte úgy őt, mint a sikembelieket, akik a gonoszban segítő társai lettek. 9:22-57.

Egy igen fontos kérdés részünkre az, hogy miként választjuk mi vezetőinket az országban, a Szövetségben, a gyülekezetben? Szükségünk van alkalmas, tehetséges egyénekre, akik hajlandók elvállalni a felelősség teljes szolgálatát. Aztán szükségünk van szavazókra, akik képesek meglátni a különbséget és nem az önérdék, hanem a közérdek javát keresik.

*

Aranymondattal: Pédabeszédek 16:18.

*

Napi áhítat:

Júl. 24. H. Bírák 9:1-6

Júl. 25. K. Bírák 9:7-15

Júl. 26. Sz. Bírák 9:16-21

Júl. 27. Cs. Bírák 9:22-29

Júl. 28. P. Bírák 9:30-41

Júl. 29. Sz. Bírák 9:42-49

Júl. 30. V. Bírák 9:50-57

Molnár Balázs

Emlékeztető

Keleten a királyoknak külön hivatalnokuk volt, aki emlékeztette őket, hogy valakinek valamit ígértek. Ha az uralkodó nagyon el volt foglalva, úgy ez az emlékeztető ember figyelmeztette őt: A király ígéretet tett erre meg arra! A király tartsa be ígéretét!

Urunk az ő imádkozó népét tette meg emlékeztetőnek. Én magam soha nem mernék élni ezzel a kifejezéssel, ha nem maga a Szentírás mondaná: „Juttasd eszembe, no pereljünk együtt, beszéld el, hogy igaznak talál-tassál” (És. 43, 26). Mert bár az Úr soha nem felejt el semmit, de csupa kegyelemből azt kívánja, hogy tegyünk úgy, mintha ő feledékeny volna. Azáltal, hogy Urunkat ígéreteire emlékeztethetjük, jobban megismerjük azokat.

Valamikor az angol udvarnál is volt egy emlékeztető ember, akinek az

volt a dolga, hogy a hivatalnokokat kötelességeikre figyelmeztesse. Az imádkozó lelkeknek is az a tennivalójuk, hogy emlékeztessék a világot arra, hogy Isten engedelmisséget követel teremtményeitől. Légy hát résen, hogy ezt a kettős megbízatást becsületesen végezd.

Spurgeon

Saul

Saul kedélybeteg vala.

Ott ült magában zordonan.

Nem volt rossz ember ő se régen,
de keserű volt már, odavan...

— Elhívta Dávidot zenélni

hárfázott Dávid boldogan

Saul rémekbe burkolózva

semmibe bámult morcosan.

Dávid zenélt és szállt az ének.

Harsog az ének, száll az élet.

Dávid voltam, Saulként élek
nekem hát vajon kik zenélnék?

Iff. Hörömpő Gergely